

קָהָה א' הוֹדוּ לַיהוָה **קָרְאוּ** בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמּוּם עַל־לוֹתָיו: ב' שִׁירוּ לֹא זָמְרוּ לֹא שִׁיחוּ כָּכֵל נִפְלְאוֹתָיו: ג' הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לָב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה **קָרְאוּ**: ד' הִרְשׁוּ יְהוָה **קָרְאוּ** וְעוֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה' זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פְיוֹ: ו' זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ פָּנָי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז' הוּא יְהוָה **קָרְאוּ** אֱלֹהֵינוּ **קָרְאוּ** כָּכֵל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח' זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי הַדּוֹר: ט' אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י' וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: י"א לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ פְּנֵעַן חָבֵל נַחֲלַתְכֶם: י"ב בְּהוֹיֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר בְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: י"ג וַיִּתְחַלְבוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: י"ד לֹא הֵנִיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: ט"ו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: ט"ז וַיִּקְרָא רַעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר: י"ח שָׁלַח לַפְּנִיחֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר וְיֹסֵף: י"ח עָנּוּ בְּכָבֵל (רַגְלִי) רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: י"ט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה **צָרְפָתָהּ**:

לקדחת רביעית

הוֹדוּ לַה' קָרְאוּ בְשֵׁמוֹ (קה, א): [שימוש תהלים לפרק קה] טוב לאמרו לקדחת רביעית.

זוהר תהלים

יִשְׂמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ
עָנּוּ בְּכָבֵל רָגְלוֹ (קה, יח): [זוהר ויקרא פרשת
 מְצֹרַע (דף נה.)] וּבֹא רְאֵה, בְּיוֹסֵף כְּתוּב,
 (שם קה) עָנּוּ בְּכָבֵל רָגְלוֹ וְגו'. עַד מְתֵי עָנּוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ? עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ ה'
צָרְפָתָהּ. עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ שֶׁל מִי? אֵלָּא עַד
 עַת בֹּא דְבָרוֹ (שֶׁל יוֹסֵף, וּנְבַח) אוֹתוֹ דְבוּר. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב אֲמַרְתָּ ה' צָרְפָתָהּ. וְאֵז - שְׁלַח
 מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ. בֵּינְתִים
 הָיָה בָּא הַבְּקָר.

בְּלִילָה לְזִמְדִים תוֹרָה וּבִבְקָר מִתְקַשְׂרִים
 בְּה' וְהַשְׂכִּינָה
אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר, כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א כה) וְהִיתָה
 נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצֹרֹר הַחַיִּים.

נֶפֶשׁ אֲדָנִי, סֵתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כד)
 אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׂוֹא נִפְשֵׁי. הֲרֵי הַזְּמַן
 בְּבִקְרָא לְקַשֵּׁר אֶת כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל וּלְחַבְרָה
 לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּתוֹרָה בְּלִילָה וּבָאִים לְהַתְקַשֵּׁר עִם הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְעַם כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם כְּתוּב
 (משלי כג) יִשְׂמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

כל מילה של תפלה נבחנת

עָנּוּ בְּכָבֵל רָגְלוֹ (קה, יח): [זוהר חלק ג',
 מְצֹרַע (דף נה.) זוהר תורה] אֲמַר רַבִּי
 חֲזַקִּיָּה, כִּךְ לְמַדְנּוּ, כֵּל דְבוּר וּדְבוּר שֶׁל
 תְּפִלָּה שְׁמוּצִיא אָדָם מִפְּיוֹ, עוֹלָה לְמַעֲלָה,
 וּבֹקֵעַ רְקִיעִים, וּנְכַנְסָה לְמַקוֹם שְׁנַכְנַסְתָּ,
 וְשֵׁם נְבַחְנַת תְּפִלָּה הִיא, אִם הִיא תְּפִלָּה